



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 9371-10-19 פלונית נ' אלמוני

בפני כבוד השופט חננאל שרעבי

1 המבקשת פלונית
2 ע"י ב"כ עו"ד ויקטור מנסור
3
4 נגד
5
6 המשיב אלמוני
7 ע"י ב"כ עו"ד יעל פישר
8
9 בעניין עיזבון פלוני המנוח
10

פסק דין

1. עסקינן בבקשת רשות ערעור על שתי החלטות בית משפט לענייני משפחה בחיפה (כב' השופטת הילה גורביץ שינפלד) מיום 30.7.19 ומיום 19.8.19 בת"ע 579-12-16 (להלן: "ההחלטות קמא"), במסגרתן נקבע, בין היתר, כדלקמן:
 - א. נדחתה חלקית בקשת המבקשת ליתן צו המחייב את חברות הטלפונים "סלקום" ו"גיוואל" להמציא דו"ח איכון של כל מכשירי הטלפון הנייד שהיו בבעלות או רשומים על שם המנוח נכון ליום 12.9.13 וכן לקבל פלט שיחות לתקופה 1.8.13-8.1.14 (ההחלטה מיום 30.7.19).
 - ב. נדחתה בקשת המבקשת לשמור על חיסיון דו"ח החקירה הפרטית והראיות שהושגו, עד לאחר שלב חקירת העדים בתיק קמא ו/או במהלך החקירות הנגדיות או לכל מועד אחר (ההחלטה מיום 19.8.19).

רקע בזעיר אנפין וההחלטה קמא

2. המבקשת היא אלמנת המנוח והזוכה הבלעדית בכל עיזבונו על פי צוואה מיום 11.01.2009 שניתן צו לקיומה ביום 18.10.2015.
3. המשיב, אחי המנוח, הגיש בקשה לביטול צו קיום הצוואה (התיק קמא) ותובענה למתן צו לקיום צוואת המנוח מיום 12.09.2013 (ת"ע 51400-01-17). לפי הצוואה שבידו, כל רכוש



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

- 1 המנוח מתחלק שווה בין המשיב ושלושת ילדיו, בעוד שלמבקשת ניתנה הזכות להמשיך
2 ולהתגורר בבית המנוח עד אריכות ימים, וככל שתעדיף לעזוב, ישולם לה סך של 50,000
3 \$.
- 4 המבקשת התנגדה בתובענה למתן צו קיום לצוואה שבידי המשיב (ת"ע 19-05-19035)
5 וטוענת כי הצוואה שבידי המשיב מזויפת, וכי במועד המופיע כמועד עריכתה ב..., שהה
6 המנוח ב....
- 7 במסגרת התיק קמא, הגישה המבקשת מספר בקשות שעניינן מתן דו"ח איכון טלפונים
8 ניידים של חברות "סלקום" ו"ג'וואל", עבור מספרי טלפון נייד שהיו בבעלות או רשומים
9 על שם המנוח נכון ליום 12.9.13 וכן קבלת פלט שיחות מחברת "בזק" עבור שני קווי
10 טלפון ניידים וכל טלפון נייד אחר הרשום על שם המנוח לתקופה 1.8.13-8.1.14.
- 11 6. לטענת המבקשת, באמצעות איכון הטלפונים ניתן יהיה ללמוד כי ביום 12.09.2013 כי
12 המנוח לא שהה ב.... ולכן לא חתם על הצוואה מאותו מועד. זאת גם ניתן ללמוד מיומן
13 שניהל המנוח, ועל פיו בתקופה מיום 10.09.2013 ועד ליום 15.09.2013 לא שהה באזור ...
14 או ... אלא ב.... כן טענה כי ניתן יהיה ללמוד מהמידע שיתקבל כי המנוח לא התקשר
15 לעורך הדין שערך הצוואה או לעד החתום עליה, או למי מהזוכים בצוואה. נטען כי
16 מתדפיסי השיחות ניתן יהא ללמוד כי בין המנוח לבין המשיב וילדיו לא היו יחסים
17 חמימים אלא נתק והעדר קשר משפחתי רגיל – כך שיש בכך לסתור את היגיון הצוואה
18 מיום 12.09.2013.
- 19 7. המשיב טען בתגובה, כי גם אם יתקבל המידע המבוקש לא ניתן יהא להסיק ממנו דבר. כן
20 טען כי במקרים רבים לאדם אחד מספר קווים שאינם בשימוש אלא בשימוש אחרים,
21 כגון בני משפחה או שותפים עסקיים ואין לדעת מי עשה שימוש בקו גם אם היה רשום על
22 שם המנוח. נטען כי המצאת המידע המבוקש תפגע בפרטיות המנוח או צדדי ג' בעוד לא
23 מובטחת כל מסקנה חד משמעית שניתן יהא לבסס עילה ממצאים. נוסף על כך נטען כי
24 לא הוכח שהמנוח ניהל יומן והבקשה תסרב ותאריך את ההליך.
- 25 8. בתשובת המבקשת לתגובה נטען כי המשיב בתגובתו לא חלק על רלוונטיות המידע
26 המבוקש, ונטען כי ההתנגדות נועדה למנוע הגשת ראיות שיוכיחו בדרגה גבוהה של ודאות
27 כי המנוח לא היה ב... ביום 12.09.2013. אשר לפגיעה בפרטיות, נטען כי המבקשת היא
28 אלמנת המנוח בעוד התובע הוא אחיו עמו היה המנוח מסוכסך, ההליך בדלתיים סגורות
29 ולכן מדובר בפגיעה מינימלית בשים לב לתקופה המצומצמת המבוקשת ואיכון ליום אחד
30 למול טענת זיוף. נטען כי באיזון בין הזכויות, גילוי האמת והגנה על רכוש המנוח ורצונו,
31 למול פרטיות המנוח – ידה של המבקשת על העליונה.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

9. בתום דיון בתיק קמא מיום 24.06.2019 אפשר בית המשפט קמא למבקשת להשלים טיעון בעניין בקשתה לחברות הטלפונים הניידים ולהגיש אסמכתאות המעידות כי מספרי הטלפונים הניידים היו בבעלות המנוח.
10. המבקשת הגישה השלמת טיעון במסגרתה חזרה על טענותיה. אשר לבעלות על הקווים נטען, כי די בתצהיר שצורף מצד המבקשת לשם מתן המידע. בהתייחס לכך שעסקינן בהליך אזרחי, נטען כי בפסיקה ישנן דוגמאות למתן הצווים כמבוקש. ביחס לתדפיסי השיחות, ביקשה המבקשת לצמצם בקשתה וטענה כי די בצו שיפרט האם היו שיחות מהקווים שפורטו למשיב או לילדיו וכן האם היו שיחות יוצאות מהנייחים שפורטו בתקופה בה נטען כי המנוח שהה ב....
11. ביום 08.07.2019 הגישה המבקשת "בקשה נוספת למתן צווים בעניין איכון טלפונים סלולריים". בבקשה זו נטען כי יש ליתן צו איכון למספר הטלפונים שפורטו בבקשה מספר 30 ביחס לכל התקופה מיום 10.09.2013 ועד ליום 15.09.2013 וכן ביחס לכל טלפון נייד הרשום על שם המנוח ביחס לכל חברות הטלפונים הניידים בישראל. אשר לחברת "גיוואל" שעיסוקה מאזור הגדה המערבית, נטען כי "מן הדין לאפשר המצאת הבקשה אליה" שכן זימון עדים מאזורים בשליטת הרשות הפלסטינית הוא עניין שבשגרה ואין צורך לצרפה להליך.
12. בתגובת המשיב לבקשה זו ולהשלמת הטיעון שהגישה המבקשת, נטען כי זו בקשה שלישית באותו עניין ועמדת המשיב זהה לעמדתו בעניין הבקשות הקודמות שהוגשו. המשיב חזר בתמצית על עמדתו והדגיש כי לא הוצגו אסמכתאות לכך שכל קווי הטלפון שבגינם מבוקש המידע היו בבעלות המנוח או שימושו. נטען כי המדובר בראייה נסיבתית ושולית. במענה לפסיקה אליה הפנתה המבקשת בבקשתה, נטען כי שם מבקש המידע היה התובע עצמו, בעל הקו.
13. המבקשת הגישה הודעה בה פירטה את מספרי הטלפון של הזוכים על פי הצוואה מיום 12.09.2013, עו"ד שערך הצוואה והעד לצוואה. להודעה זו צירפה המבקשת אישורים מחברת "בזק" ביחס לבעלות המנוח של מספרי הקווים הנייחים שפורטו ואילו ביחס למספרי הטלפון הניידים נטען כי מספר קו הטלפון הנייד [...] היה בשימוש העיקרי של המנוח וכיום המבקשת עושה שימוש במספר זה ואילו הקו הנייד הנוסף הושבת. נטען כי די בהצהרת המבקשת כי כל ארבעת המספרים שאיכונם מתבקש היו בשימוש המנוח בכדי להיעתר לבקשה.
14. בתגובת המשיב להודעה זו, המשיב השאיר את הבקשה ביחס לפירוט שיחות לשיקול דעת בית המשפט, אך דרש ממבקשת להמציא אסמכתאות ביחס ל- 6 קווים הטלפון לגביהם



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

מבוקש המידע. נטען כי לא הוגשו אסמכתאות ביחס לקווים הניידים והמבקשת עצמה מודה כי אחד מהם בשימושה ולא בשימוש המנוח. בית המשפט התבקש לדחות הבקשה בהעדר אסמכתאות בדבר בעלות או שימוש המנוח.

15. ביום 30.7.19 ניתנה ההחלטה קמא, להלן יובא חלקה האופרטיבי העיקרי:

"לאחר שעיינתי בעמדות שני הצדדים, לאור השאלות שבמחלוקת, אני מוצאת טעם בעמדת המשיב לפיה, גם אם המידע המבוקש היה ניתן מדובר בראיות שספק אם יש בהן להוכיח את טענות המבקשת וזאת כל עוד לא הוכח שבתאריך הרלוונטי המנוח הוא עצמו החזיק בקווי הטלפון הניידים הנטענים.

עם זאת, באיזון בין המידע הנדרש לגילוי האמת והגנה על פרטיות המנוח כך שלא תיפגע פרטיותו או פרטיות צד ג' במידה שאינה עולה על הנדרש אני מורה כדלקמן:-

1. ביחס לקווי טלפון נייד מספר [...] ומספר [...] ניתן צו המורה לחברת "בזק" ליתן אישור האם בוצעו שיחות טלפון ממספרים אלו בתקופה שמיום 10.09.2013 ועד ליום 15.09.2013 כולל. עד ליום 11.8.19, ב"כ המבקשת יגיש צו פורמאלי לחתימתו.

2. ביחס לקווי טלפון נייד מספר [...] ומספר [...] ניתן צו המורה לחברת "בזק" ליתן פירוט האם בוצעו שיחות טלפון ממספרים אלו לטלפונים המפורטים בסעיף 3 להודעת המבקשת. עד ליום 11.8.19, ב"כ המבקשת יגיש צו פורמאלי לחתימתו.

3. ביחס לבקשות הנוגעות לאיכון ופירוט מידע מקווי טלפון ניידים אני דוחה את בקשת המבקשת המופנית לחברת "סלקום" ביחס למידע או פירוט של קווי טלפון ניידים מספר [...] ומספר [...] הואיל ולא הוגשה ולו ראיה אחת לכאורה כי המנוח עשה שימוש בקווי טלפון נייד אלו ומאחר והמבקשת עצמה מודה כי היא עצמה עושה שימוש לכל הפחות בקו טלפון נייד [...] ובשים לב שהמבקשת טוענת כי היא שהתה ב... במועד נשוא בקשותיה. ראו סעיף 54 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלונית נ' אלמוני

4. אני דוחה גם את בקשת המבקשת המופנית לחברת ג'וואל הואיל והמדובר בחברה שמשרדה באזור שבשליטת הרשות הפלסטינית כל שאין המדובר "בישראלי" – ראו בהקשר זה חוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשס"ז-2007. בהקשר זה אוסיף גם כי לאור הטעמים שפורטו לעיל ביחס לחברת "סלקום", גם אם הייתה לבית משפט סמכות ליתן את הצו המופנה לחברת ג'וואל, הרי שיש באותם טעמים להביא לדחיית הבקשה לגופה.
5. להסיר ספק אבהיר כי באם הייתה המבקשת מגישה אסמכתא בדבר בעלות המנוח בקו טלפון מבין הקווים לגביהם התבקש האיכון או המידע, הגם שכאמור יש טעם בעמדת המשיב ביחס למשקל הראייה/המידע, ניתן היה להיעתר לבקשה וכי בקשת המבקשת בעניין אלו נדחתה – בהעדר ראיה ולו לכאורה, בדבר בעלות המנוח בקווים אלו.
- בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.
16. החלטה נוספת בגינה הוגשה בקשת רשות הערעור דנן ניתנה ביום 19.8.19 בבקשת המבקשת לא לגלות את תוכן דו"ח החקירה הפרטית, הראיות וההקלטות שהושגו על ידי משרד חקירות פרטיות שהפעילה המבקשת, וזאת עד לאחר או במהלך שמיעת ראיות המשיב בתיק קמא.
17. המשיב התנגד לבקשה בציינו כי אין הצדקה במקרה קמא לסטות מהכלל המורה לבעל דין להגיש את כל ראיותיו כמקשה אחת, וכי יש להורות על ניהול ההליך "בקלפים גלויים", כפי שנקבע בהלכה הפסוקה.
18. ביום 19.8.19 ניתנה ההחלטה בבקשה זו. להלן ההחלטה קמא, כהאי לישנא:
- "בבית המשפט לענייני משפחה חל הכלל בדבר "משחק בקלפים פתוחים". בין היתר קובעות הוראות התקנות כי בכתבי הטענות יש לצרף כל מסמך אשר מבוקש להסתמך עליו.
- הצדדים בני משפחה, משכך חל על ההליכים הכלל האמור במלואו.
- עיינתי בבקשה, בתגובה ובתשובה ולא מצאתי כי יש לסטות במקרה כאן מהכלל. משכך, אני דוחה את בקשת המבקשת. על המבקשת לצרף את כל מסמכיה וראיותיה לתצהיריה כבר כעת.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלונית נ' אלמוני

לאור המועד הקבוע, אני מתירה למבקשת להשלים הגשת המסמכים עליהם היא מבקשת להסתמך וראיותיה כך שיוגשו עד ליום 2.9.19. הצד שכנגד יהיה רשאי להשלים תצהיריו וראיותיו בהתייחס למסמכים הנוספים שהוגשו על ידי המבקשת עד ליום 2.10.19. המזכירות תמציא לצדדים".

אף בגין החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור דנן.

תמצית טענות המבקשת בבקשת רשות הערעור

19. המבקשת טוענת כדלקמן:

- א. בכל הקשור להחלטת בית המשפט קמא כי לא הוכחה בעלות המנוח בקווי הטלפון המצויינים בבקשה טענה המבקשת כי די בראיות שהביאה, להוכחת זיקה מספקת בין המנוח לבין הטלפונים, כאשר אין אדם אחר הטוען לבעלות בקווי הטלפונים הללו. כמו כן די בהצהרת המבקשת בעניין, שנתמכת בראיות חיצוניות כגון הימצאות הטלפונים וכרטיסי ה-SIM ברשותה עד היום וכן עצם רישום מספר הטלפון של המנוח על הכריכה בתיק המוחזק במשרדו של עורך הדין שערך את הצוואה הנטענת למזוייפת.
- ב. הטענות בדבר פגיעה בפרטיות המנוח או אחרים, לא תוכלנה להישמע ללא תצהיר שיאמת טענות אלה ויבהיר מדוע פגיעה זו, ככל שקיימת, לא נסבלת ולא מידתית בנסיבות העניין.
- ג. בכל הקשור להחלטה קמא בעניין זימון עדים ופלט שיחות מחברת "ג'וואל" הפלסטינית, הרי שטענת היעדר חוסר הסמכות הועלתה ביוזמת בית משפט קמא ולא המשיב, והבקשה נדחתה ללא הנמקה מסודרת ודי בכך כדי להביא לביטולה. סמכותו של בית משפט בישראל לזימון עדים מאזור בשליטת הרשות הפלסטינית אינה מוטלת בספק והדבר נעשה יום ביומו והטענה של חוסר סמכות איננה נכונה מבחינה משפטית והיא בניגוד למקובל ולנעשה הלכה למעשה.
- ד. ככל שהחלטה קמא מיום 30.7.19 תיוותר בעינה, המבקשת לא תוכל להביא ראיות בנוגע לאיכון הטלפונים שכן ערכאת הערעור לא תשמע ראיות חדשות, ואם תיעתר לבקשה להגשת ראיות חדשות הרי אלו יישמעו בבימ"ש קמא – מה שיסרבל ההליך ויפגום ביעילותו.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

- ה. בכל הקשור להחלטה קמא מיום 19.8.19, טעה בית משפט קמא בפירוש הכלל "ניהול ההליך בקלפים פתוחים" וכן טעה ביישום כלל זה. שני עדי המשיב (התובע קמא) נמנעו עד כה מלמסור תצהיר בכלל או שתצהירם חסר עובדות מהותיות, וחשיפת החומר מדו"ח החוקר הפרטי תאפשר להם ולעדים נוספים לתאם גרסאותיהם ועדויותיהם, כך שיתאימו לממצאי הדו"ח.
- ו. משמעות ההחלטה קמא היא כי המבקשת תביא ראיותיה בטרם נשמעו גרסאות עדי התובע קמא – שזה למעשה היפוך סדר הבאת העדים, בעוד שהסדר הוא הפוך ונטלי ההוכחה והשכנוע מוטלים לפתחו של המשיב. כך נפגעים זכויות המבקשת לניהול הגנתה וניהול הליך הוגן. נראה כי בית משפט קמא סטה מהכלל בדבר ניהול הליכים בקלפים פתוחים – לטובת המשיב.
- ז. בית משפט קמא לא נימק החלטתו מיום 19.8.19 לגופו של עניין, לא התייחס לטענות המבקשת ולא ערך איזון בין האינטרסים של גילוי האמת לבין אינטרס "משחק בקלפים גלויים".
- ח. הפגיעה בזכויות המשיב (התובע קמא) ככל שיש כזו, בכך שלא ייחשף בפניו החומר נגדו היא זמנית מכיוון שהתובע יזכה לעיין בכל החומר וישלים ראיותיו במסגרת עדויות הזמה אם יידרש. הפגיעה הזמנית היא לגיטימית מאחר שכאמור לעיל, עד אחד לפחות לא מסר גרסתו ולו בתצהיר.

תמצית טענות המשיב בתשובתו

20. ביקשתי וקיבלתי את תשובת המשיב. להלן תמצית טענותיו:
- בכל הקשור להחלטה מיום 30.7.19:
- א. גם אם יינתן הצו ויתקבלו דו"חות איכון ופירוט שיחות, לא ניתן להסיק מהם דבר. לא אחת אדם מחזיק מספר קווים על שמו והם אינם בשימוש אלא בשימוש אחרים – בני משפחה, עובדים וכו'. לפיכך אין לדעת מי הוציא וקיבל שיחות בכל אחד מהקווים, ואף לא ניתן לדעת מי החזיק בפועל במכשיר בו הופעל קו במועד מסוים. תיתכן אף אפשרות כי המנוח עשה שימוש בקו טלפון שלא היה רשום על שמו.
- ב. המבקשת עצמה טענה כי על שם המנוח היו ארבעה קווים אך לא הובאה כל ראיה להוכחת הבעלות בקווים, ולא ברור האם המנוח הוא זה שעשה שימוש בארבעת הקווים, או שמא פלוני עשה שימוש באיזה מהקווים.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

- ג. לא הוכח כי המנוח ניהל יומן ולא הוכח כי התרשומות שהוצגה ע"י המבקשת, לפי
במועד חתימת הצוואה המאוחרת שהה המנוח ב..., נערכה ע"י המנוח.
- ד. המשקל הראייתי של דו"חות האיכון המבוקשים נמוך ביותר, אם בכלל ניתן
לתת להם משקל; אף אם יתקבלו, לא יהיה בהם כדי לתרום לחקר האמת,
בהיותם ראיה נסיבתית ושולית שהעיסוק בה טפל למחלוקת העיקרית בתיק
קמא.
- ה. המבקשת עותרת לקבלת דו"חות איכון בנוגע לקווים שהיו רשומים לכאורה ע"ש
המנוח, כאשר לא ידוע מי עשה בהם שימוש. מסירת המידע מהווה פגיעה
בפרטיות המנוח ואל לבית המשפט ליתן יד לפגיעה כזו.
- ו. בית המשפט קמא איזן בין האינטרסים השונים וקיבל את בקשת המבקשת
(כאן) באופן חלקי, ולכן אין מקום להתערב בהחלטה זו.
- בכל הקשור להחלטה מיום 19.8.19:
- ז. סעיף 1(6) לצו בתי המשפט (סוגי החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור),
תשס"ט-2009 (להלן: "הצו") קובע, כי לא תינתן רשות ערעור על החלטה בעניין
סדר הבאת עדויות ואופן הגשת עדויות. ההחלטה קמא מיום 19.8.19 עוסקת
באופן מובהק בעניין זה ועל כן אין ליתן רשות ערעור עליה.
- ח. בית המשפט קמא קבע כבר בהחלטתו מיום 3.2.19 כי על הצדדים לצרף
לתצהיריהם כל מסמך שבדעתם להסתמך עליו – ולא תותר הגשתו לאחר מכן
אלא מטעמים שיירשמו. המבקשת בחרה לא לצרף לתצהיריה את כל המסמכים
עליה מבקשת להסתמך – ובית המשפט קמא התיר לה להגיש בקשה נפרדת
בעניין זה. בבואו להחליט בבקשתה, שקל בית המשפט קמא את השיקולים
השונים ואיזן ביניהם, עת התיר למבקשת להגיש את המסמכים עליהם היא
מבקשת להסתמך, ולצרפם לראיותיה באיחור.
- ט. גם לגוף הטענות, יש לדחות את בקשת רשות הערעור בכל הנוגע להחלטה מיום
19.8.19. בניגוד לטענות המבקשת, אין כל חשש לשיבוש ראיות מצד המשיב, או
להגשת ראיות כוזבות מטעמו, מאחר שהראיות מטעמו – תצהירי העדות
הראשית שלו ושל עדיו – כבר מונחות בתיק קמא.
- י. המבקשת הגישה את הבקשה דנן רק לאחר שהמשיב (התובע קמא) הגיש את
תצהירי העדות הראשית מטעמו, המבקשת (הנתבעת קמא) הגישה את תצהירי



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 9371-10-19 פלוגית נ' אלמוני

והמשיב הגיש תצהירי תשובה – טקטיקה זו של המבקשת הינה פסולה וחסרת תום לב.

דיון והכרעה

21. לאחר עיון בבקשת רשות הערעור על נספחיה ובתשובת המשיב, החלטתי לדחות את בקשת רשות ערעור הנדונה על שני חלקיה.

להלן אפרט נימוקיי.

22. לא ניתן להיעתר לערעור בכל הקשור להחלטה מיום 30.7.19 במצב העובדתי הקיים. בצדק ציינה השופטת קמא, כי המבקשת לא הציגה כל אסמכתא אובייקטיבית לתמיכה בטענתה כי מי מקווי הטלפון הניידים רשומים על שם המנוח.

23. אין להסתפק בנדון אף ורק על תצהיר המבקשת – כפי שקבעה השופטת בהחלטתה קמא ועם קביעה זאת אני מסכים.

24. עיון מעמיק בהחלטה מיום 30.7.19 וכן בטענות המבקשת מלמד כי לא נפלה כל טעות בהחלטה קמא על נימוקיה, לרבות האמור בסעיף 5 להחלטה:

"להסיר ספק אבהיר כי באם הייתה המבקשת מגישה אסמכתא בדבר בעלות המנוח בקו טלפון מבין הקווים לגביהם התבקש האיכון או המידע, הגם שכאמור יש טעם בעמדת המשיב ביחס למשקל הראייה/המידע, ניתן היה להיעתר לבקשה...". משלא פעלה המבקשת, במסגרת התיק קמא, ולא המציאה אסמכתא בכתב על בעלות המנוח בקווי הטלפון הנייד – אין לי אלא להסכים עם השופטת קמא ולדחות הערעור בנקודה זו.

ככל שתשיג המבקשת בהמשך הדרך, וטרם שמיעת ראיות, אסמכתא בכתב לבעלות המנוח בקווי הטלפון הנייד המדוברים, פתוחה בפניה הדרך להגיש בקשה חדשה בנדון לבית משפט קמא.

25. אף לבקשת רשות הערעור בכל הקשור להחלטה מיום 19.8.19 לא ניתן להיעתר. החלטה זו עוסקת בעניין עיתוי הבאת העדויות בתיק קמא ואופן הגשתן, וצודק המשיב בטענתו, כי בהתאם לסעיפים 1(5) ו-1(6) לצו לא תינתן רשות ערעור על החלטה בעניין סדר הבאת עדים ועדויות – בניגוד להחלטה על עצם גילוי ראיה פלוגית.

26. עניין דומה נדון אף לאחרונה בבית המשפט העליון, ב-רע"א 6560/19 שמעוני נ' רשות מקרקעי ישראל (10.10.2019).

להלן ציטוט מדברי כב' השופטת יעל וילנר בעניין (פסקאות 2-3 להחלטה):



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 19-10-9371 פלוגית נ' אלמוני

1 "אשר להחלטה הדוחה את בקשת המבקשים להיפוך סדר הבאת
2 הראיות, הרי שזוהי, הלכה למעשה, "החלטה בעניין סדר הבאת
3 עדויות" ובעניין "סדר שמיעת עדים", הנמנית עם ההחלטות עליהן לא
4 תינתן רשות ערעור מכוח סעיפים 1(5) ו-1(6) לצו בתי המשפט (סוגי
5 החלטות שלא תינתן בהן רשות ערעור), התשס"ט-2009 (להלן: צו בתי
6 המשפט; כן ראו: רע"א 6801/15 יעקב ברנשטיין נ' נכסים ח.ומ.ג.
7 בע"מ, פסקאות 30-32 (24.7.2016); רע"א 2453/17 שטנדל נ' עיריית
8 ערד, פסקאות 9-10 (30.1.2018) והאסמכתאות שם).

9 כמו כן, ראיתי לדחות אף את בקשת הרשות לערער על קביעת בית
10 המשפט המחוזי בנוגע לחשיפתם של ההקלטות והתמלולים אשר בידי
11 המבקשים, וזאת נוכח הוראת סעיף 1(10) לצו בתי המשפט, לפיה לא
12 תינתן רשות ערעור על "החלטה לפי פרק ט' לתקנות סדר הדין האזרחי,
13 התשמ"ד-1984, למעט החלטה בעניין [...] עיון במסמכים". ודוקו:
14 החלטת בית המשפט המחוזי מושא הבקשה דנן לא נסבה על עצם העיון
15 בהקלטות ובתמלילים, כי אם על העיתוי שבו יבוצע העיון כאמור,
16 ומשכך אין מקום ליתן רשות לערער עליה (ראו: עניין ברנשטיין,
17 בפסקה 29).

18 לנוכח דברים ברורים אלה, בקשת רשות הערעור נדחית גם לגבי ההחלטה קמא מיום
19 19.8.19.

סוף דבר

22 לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית בקשת רשות הערעור, על שני חלקיה.

23 28. המבקשת תישא בהוצאות המשיב בגין בקשת רשות הערעור דנן בסכום כולל של 4000 ₪,
24 שישולם מתוך הערבון שהופקד בתיק. היתרה תוחזר למבקשת, באמצעות בא כוחה.

25
26 המזכירות תעביר פסק דין זה לצדדים.

27
28 פסק דין זה מותר לפרסום תוך השמטת שמות הצדדים וכל פרט מזהה אחר.



בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 9371-10-19 פלוגית נ' אלמוני

1 ניתן היום, ל' תשרי תש"פ, 29 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.

2

3 חננאל שרעבי, שופט

4

5

6

התביעה סגורה